

Erna klapt met... Willy Cools

"Willy Vanlook bleef bij me voor het geval ik in het veen zou verdwijnen"

Wie kent er Willy Cools niet? Een monument binnen Natuurpunt Beringen. En toch, Willy is de man die liefst achter de schermen werkt. Hij is onze technieker, onze uitvinder, onze doe-en-kan-alles.

Al bijna 40 jaar zet hij zich in voor een betere natuur in Beringen. En niet alleen natuur spreekt hem aan. Ook zet hij zich in voor het leefmilieu, erfgoed en heemkunde.

1976 - "In het Belang van Limburg las ik een artikel, geschreven door Willy Vanlook, over de plannen van de gemeente Koersel rond het Koersels Kapelleke. Hij schreef over het rechte trekken van de Oude Beek, over het aanleggen van vijvers en het inplannen van weekendhuisjes. Er zou ook een toeristisch kerkhof en een pretpark worden uitgebouwd. Een zo waardevol natuurgebied gebruiken voor recreatie kon voor mij niet. Daarom heb ik me aangesloten bij de natuurpioniers. Flyers uitdelen en handtekeningen verzamelen met petitie waren mijn eerste taken. Ik was een echte actievoerder. Tijdens een bezoek van de

toenmalige minister Lensens aan Tessenderlo ben ik naar de minister toe gestapt en heb hem milieubelastend bewijsmateriaal overhandigd."

Willy werkte als ploegbaas bij de firma Van Broekhovens, algemene ondernemingen. Ook al stond hij elke dag in de beton- en asfaltwerken, toch liet hij hier ook zijn groen hart spreken. Willy zocht naar praktische oplossingen om asfaltwegen zo milieuvriendelijk mogelijk aan te leggen. Vooral de samenstelling van het asfalt boeide hem.

"Om geld in het laatje van de nog jonge vereniging te brengen zamelde ik oud papier in. Op een keer bracht ik 3 ton papier weg dat gebonden was op en rond mijn stationwagen. Tijdens de rit voelde ik het papier bewegen in mijn nek, een kleine muis reisde mee. Van het inzamelen van oud papier zijn we na een tijd overgeschakeld op het inzamelen van oud ijzer. Ik houd nog steeds de dagprijzen nauwlettend in het oog voor een grotere opbrengst."

"Actie voeren en zorgen voor financiële steun was nodig, maar eigenlijk was ik zelf het liefst aan het ploeteren in de vrije natuur: maaien, hooien en hooimijten opbouwen en zelfs experimenteren met het turfsteken. Op een dag was ik alleen aan het maaien op het perceel, ten oosten van het plankenpad, wij noemden dit 'het universiteitsstuk'. Dit is een heel drassig stuk veen. Willy Vanlook was er niet gerust in. Hij bleef de hele tijd in mijn buurt om een oogje in het zeil te houden. Hij vreesde dat ik vroeg of laat volledig zou wegzakken in het veen. Ja, dat waren tijden (lacht)."

"Een tijdje ben ik voorzitter geweest van de natuurbeweging in Beringen. Van deze periode herinner ik me vooral mijn te laat komen bij de inhuldiging van ons bestuurslokaal 'De Kluut'. Ik heb toen iedereen laten wachten, onvergeeflijk (lacht)."

Maar Willy voelt zich vooral thuis tussen zijn tractoren en gereedschappen. Elke woensdagnamiddag leidt hij het techniekersclubke. Zij presteren heel wat werkzaamheden en zijn

een onmisbare ondersteuning voor de professionele ploeg. O.I.v. Willy fabriceerde het techniekersclubke het grootste deel van de belevingselementen van het Prikkelpad en zorgen ze ervoor dat dankzij hun schermen de padden, kikkers en salamanders jaarlijks veilig de Bosstraat kunnen oversteken.

Willy is de grote bedenker van nieuwe machines om het werk in de vallei te vergemakkelijken. 'Nieuw' is misschien niet het correcte woord voor zijn uitvindingen, maar uniek zijn ze stuk voor stuk. Zo hebben we de huifkar die gefabriceerd is uit een onderstel van een vroegere melkkar, bogen van bandijzer en afgedankt tentenmateriaal. En een kabelspoor, waarvan het principe werd afgekeken van een ophangstelsel uit een kerncentrale. Het kabelspoor bestaat uit rollen van een zware garagepoort en afgekeurde kabel uit de mijnindustrie. Het grootste deel van de machines wordt nog steeds gebruikt, ook al zijn ze al 10-tallen jaren oud.

Het idee om een zwevend plankenpad aan te leggen op het veen kwam er tijdens een uitstap naar de Wieden in Overijssel. Het plankenpad zou ervoor zorgen dat er geen sporen werden gelopen in het veenpakket. Tot op de dag van vandaag zorgt het techniekersclubke ervoor dat jaarlijks 1000-den bezoekers het plankenpad kunnen belopen op hun wandeling.

In zijn eentje plaatste hij in de jaren '60 op de speelplaats van de Picardschool in Stal natuurvriendelijke speeltuigen. De materialen sprokkelde hij vanuit alle windstreken. Toeval of niet, Natuurpunt Beringen werd dit jaar door 2 Beringse scholen aangesproken om op hun speelplaats natuurvriendelijke speelelementen te plaatsen, een opdracht die Willy, met zijn ervaring, al snel op zich nam.

Willy Cools mag dan onze senior onder de actieve natuurleden zijn, aan energie, kracht en inzet ontbreekt het hem zeker niet. Hij geeft 'power' aan onze vereniging.

Erna Aerts
